

РЕШЕНИЕ

№ 20046

гр. София, 15.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **5930** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на "Смарт Сайбер" ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], вх. Б, ет. 7, ап. 35, представлявано от Г. У., чрез пълномощника си адв. Ц. З. срещу Решение № 1491/27.03.2024 г., постановено по АНД № 93/2024 г. по описа на Софийски районен съд, XII-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-2300576 от 17.11.2023 г., издадено от ИД Директор на Дирекция „Инспекция по труда“, с което на касатора е наложена имуществена санкция на основание чл. 416, ал. 5 от КТ в размер на 2500 лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

В касационната жалба се излагат доводи, че решението е незаконосъобразно и неправилно. Твърди се, че липсва пълно описание на нарушението, което не е установено за безспорно, като наложеното наказание не съответства на извършеното нарушение. Счита, че неправилно съдът не е приложил привилегирования състав на чл. 415в от КТ. Моли се да бъде отменено обжалваното решение.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява, не се представлява.

Ответникът, директор на дирекция „Инспекция по труда“ С., редовно призован в съдебно заседание се представлява от юрк. Г., която оспорва касационната жалба и

моли да бъде потвърдено оспореното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и моли да бъде потвърдено оспорено решение.

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 1491/27.03.2024 г., постановено по АНД № 93/2024 г. по описа на Софийски районен съд, XII-ти състав, съдът е потвърдил НП № 23-2300576 от 17.11.2023 г., издадено от ИД Директор на Дирекция „Инспекция по труда“, с което на дружеството-касатор е наложена имуществена санкция на основание чл. 416, ал. 5 от КТ в размер на 2500 лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

За да постанови обжалваното решение СРС е приел за установено от фактичката страна, че за периода от 20.07.2023 г. до 04.08.2023 г. служители на ДИТ С., извършили проверка за спазване на трудовото законодателство от „Смарт Сайбер“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. В хода на проверката е извършен последващ контрол по изпълнението на

задължителни за изпълнение общо 13 бр. предписания, дадени на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда на „Смарт Сайбер“ ЕООД с протокол за извършена проверка с изх. № ПР2321506/19.06.2023 г. на дирекция „ИТ“ – С., като е било установено неизпълнението на предписание по точка 12 от посочения протокол, което изисквало работодателят да изплати начисленото трудово възнаграждение за месец април 2023 г. на С. А. А. с ЕГН [ЕГН] по ведомост, срещу разписка или по писмено искане на работника или служителя, на негови близки или по писмено искане на работника или служителя на влог по посочена от него банка, за положен труд през месец април 2023 г. в размер на 6004,33 лева, съгласно чл. 128, вр. чл. 270, ал. 3 от КТ. Срокът за изпълнение на предписанието е определен на 19.07.2023 г. В резултат от проверката бил съставен протокол за извършена проверка с изх. № ПР2328858/04.08.2023 г. на Д „ИТ“ – С.. В резултат на констатациите при извършената проверка К. К.-гл.инспектор в дирекция „ИТ“ – С. е съставила АУАН № 23-2300576/18.09.2023 г. срещу „Смарт Сайбер“ ЕООД за извършено административно нарушение по чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда в присъствието на представител на нарушителя – Н. Н.. В предвидения от ЗАНН срок дружеството е депозирало пред АНО възражение във връзка със съставения АУАН, като въз основа на него е издадено НП № 23-2300576 от 17.11.2023 г., от ИД Директор на Дирекция „Инспекция по труда“, с което му е наложена имуществена санкция на основание чл. 416, ал. 5 от КТ в размер на 2500 лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че при издаване и връчване на АУАН и НП не са допуснати нарушения, като са били спазени изискванията на чл. 40, ал. 1, чл. 42, чл. 43, ал. 1 от ЗАНН.

По отношение на материалната законосъобразност на обжалваното НП от решаващия състав е прието, че дружеството е осъществило състава на вмененото му нарушение по чл. 415, ал. 1 КТ, тъй като със своето бездействие не е изпълнило задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство. Следователно същото правилно е санкционирано за това нарушение.

По отношение размера на наложената санкция е прието, че същата правилно е определена в предвидения в разпоредбата на чл. 415, ал. 1 КТ размер. СРС е приел, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 415в,

ал. 1 от КТ, доколкото същото не е отстранено веднага след установяването му, като са без значение причините, поради които не е изпълнено. По тези съображения, подробно мотивирани в обжалвания съдебен акт, Софийски районен съд е потвърдил процесното НП.

Изложената фактическа обстановка е установена от писмени доказателства и свидетелски показания на К. К., главен инспектор в дирекция „ИТ“ С. .

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, XXV касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС е правилно, поради следните съображения.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. С оглед на това, настоящата касационна инстанция не споделя изводите на касатора за незаконосъобразност и неправилност на постановеното решение.

Споделят се и изведените правни изводи по съществуто на спора за осъществено от касатора административно нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ. Същото е безспорно установено от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Съгласно чл. 415, ал. 1 КТ, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. Именно неизпълнението на предписанието е изпълнителното деяние на процесното нарушение, при което нарушението на чл. 415, ал. 1 от КТ се явява съставомерно. Санкцията е наложена в предвидения в закона размер от 1500 до 10 000 лв., а именно 2 500 лв., поради което не може да се прецени като явно несправедлива. Същата не може да бъде намалявана, освен в случаите на маловажно нарушение в хипотезата на чл. 415в, ал. 1 КТ. Т. правило в процесния случай не е налице, тъй като нарушението не е отстранено веднага след установяването му. Нарушението е установено на 19.06.2023 г., като на дружеството- касатор е дадена възможност да изпълни указанията до 19.07.2023 г., като към датата на приключване на последващата проверка – 04.08.2023 г. същите не са изпълнени, поради което възраженията на касатора в тази насока са неоснователни.

Нарушението, за което дружеството е санкционирано, се изразява в неизпълнение на предписание на контролен орган, дружеството да спазва трудовото законодателство, а именно: Работодателят да начисленото трудово възнаграждение за м. април 2023 г. на С. А. А. с ЕГН [ЕГН] по ведомост, срещу разписка или по писмено

искане на работника или служителя, на негови близки или по писмено искане на работника или служителя на влог по посочена от него банка, за положения труд през м. април 2023 г. в размер на 6004,33 лева, съгласно чл. 128, вр. чл. 270, ал. 3 от КТ в срок до 19.07.2023 г. Безспорно е установено в хода на въззивното производство, че в указания срок същото не е било изпълнено, следователно за контролните органи е било налице основание за образуване на АНП, приключило с процесното НП, правилно прието от въззивния съд за законосъобразно издадено.

Не са налице основания за преквалифициране на случая в маловажен по смисъла на чл. 415в, ал. 1 от КТ, тъй като по делото не са налице данни за нарушението да е било отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в КТ, каквото е изискването на посочената разпоредба. Не са налице основания за определяне на нарушението като маловажно и според чл. 28 от ЗАНН поради изключително важното значение на задължението на работодателя да изплаща трудово възнаграждение на работниците за положения от тях труд.

Касационната инстанция намира за правилни изводите на районния съд, касателно законосъобразното подвеждане на извършеното административно нарушение под съответната административно наказателна разпоредба, както и относно размера на наложената санкция.

По изложените доводи не е налице твърдяното от касатора отменително основание.

Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. На ответника, който е представляван от юрисконсулт, се дължат разноски в производството на основание чл.37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1491/27.03.2024 г., постановено по АНД № 93/2024 г. по описа на Софийски районен съд, XII-ти състав.

ОСЪЖДА "Смарт Сайбер" ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от Г. У., да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: